

Blanka Novotná – Člověk versus živočich

Přepis kázání 29.10.2016

1 Moj 1, 24.-28.

24 Bůh řekl: "Ať země vydá různé druhy živočichů: různé druhy dobytka, drobné havěti i polní zvěře!" - a stalo se.

25 Bůh učinil různé druhy polní zvěře a dobytka i všemožné druhy zemské havěti. A Bůh viděl, že je to dobré.

26 Tehdy Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem, nade vší zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi."

27 Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu stvořil jej: jako muže a ženu stvořil je.

28 A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: "Plod'te a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi."

Hádanka – co to je? Má to končetiny, hlavu, kůži, srdce, zuby.. – co to je? Mohli bychom říct např. opice, lev, slon, ale i člověk.

Bůh stvořil živočichy a člověka 6.den. Proč si nevybral Bůh na stvoření člověka samostatný den ? Jsme obrazem Božím, proč tedy nemáme ve stvoření svůj „vlastní“ den ?

Podle Kralického překladu „Každý živočich je duší živou.“ Člověk má podobné vzezření a tělesnou stavbu jako živočichové. Zvířata mají i city jako člověk. Ale jistý rozdíl tady je:

1 Moj 1,26. 1.věta

26 Tehdy Bůh řekl: "Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby!

Člověk je stvořen, aby zobrazoval Boha. Je stvořen Bohem a Bohu se podobá. Takže aby člověk nebyl živočichem, musí se podobat Bohu a naopak. Jak se Mu má ale podobat ?

Verš 26. druhá věta

Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem, nade vší zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi.“

Člověk má panovat na zemi a zvířaty. Panujeme nad sýkorkou, mravencem, delfínem ? Copak to jde? Co vlastně znamená „panovat“ ?

Mat 20, 20.-28.

20 Tehdy k němu přišla matka Zebedeových synů se svými syny, klaněla se mu a o něco ho prosila.

21 "Co chceš?" zeptal se jí.

22 Odpověděla: "Řekni, ať tito dva moji synové mohou sedět ve tvém království jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici." "Nevíte, o co prosíte," řekl jí na to Ježíš. "Můžete snad pít kalich, který mám pít?" "Můžeme," odvětili.

23 Na to jim řekl: "Ano, budete pít můj kalich. Dát vám sedět po mé pravici a levici ovšem nenáleží mně, ale těm, pro které to připravil můj Otec."

24 A když to uslyšelo ostatních deset, rozhořčili se na ty dva bratry.

25 Ježíš je však zavolal k sobě a řekl: "Víte, že vládcové národů nad nimi panují a velikáni nad nimi užívají moc.

26 Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem.

27 Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je vaším otrokem.

28 Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé."

Bůh k nám sestupuje, sklání se, obětuje se. Podle Boha je „panovat“ něco jiného, než jak si to představuje člověk.

Bůh panuje tak, že sestupuje do naší bídy, nechá se ukřižovat, poddá se lidem. To, že má člověk panovat nad živočichy znamená, že neporoučí, ale má být služebníkem, má chránit, má pomáhat, má sloužit.

Není to pro nás zklamáním? Ještě chceme být lidmi, když nemáme vládnout, řídit, manipulovat, ale sloužit ?

Když Ježíš kázal na Hoře, učedníci si sedli okolo Něho a on je učil. Sdělil jim, že mají všechno prodat, nemají mít nic a mají ho následovat. Oni to udělali. Opravdu neměli nic? Nebo měli vše, co je potřeba? Jsme my jako učedníci? Jsme ochotni vzdát se všeho a jít za Ním?

Mat 5, 1.-11.

1 Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu. Posadil se, a když k němu přistoupili jeho učedníci,

2 začal je učit:

3 "Blaze chudým v duchu, neboť jim patří nebeské království.

4 Blaze plačícím, neboť budou potěšeni.

5 Blaze mírným, neboť dostanou zemi za dědictví.

6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízňají po spravedlnosti, neboť budou nasyceni.

7 Blaze milosrdným, neboť dojdou milosrdenství.

8 Blaze čistým v srdci, neboť uvidí Boha.

9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť budou nazváni Božími dětmi.

10 Blaze pronásledovaným pro spravedlnost, neboť jim patří nebeské království.

11 Blaze vám, když vám budou zlořečit a pronásledovat vás a šířit o vás všelijaké zlé a lživé řeči kvůli mně.

Učedníci se zřekli toho, co svět nazývá štěstím. Učedníkům je líto lidí. Učedníci se dali odstrkovat, byli tiší. Učedníci se vzdali vlastních práv a lačnili po Boží spravedlnosti. Učedníci měli lásku k malým, poníženým. Učedníci měli čisté srdce, odevzdali se Ježíši Kristu. Učedníci jsou povoláni k pokoji, který jen Ježíš dává. Ježíš blahoslaví učedníky i tehdy, když jsou trápeni kvůli něčemu jinému, než je On.

Ještě se chceme podobat Bohu a Ježíši ? Máme stejné vlastnosti jako učedníci ?

Jako lidé bychom měli zářit, svítit Božím slovem. Naše světlo by mělo svítit lidem, kteří Boha ještě nepoznali. Pokud chceme být člověkem, musíme být solí a světlem tohoto světa.

Modleme se, aby náš život byl solí ostatním a světlem ve tmě, abychom nežili jen od potraviny k potravě a od povražení k povražení, jako živočichové.